

[Ib Thyregod.]

ser den tidligere ægtefælle spørgsmålet om suspension af underholdsforpligtelsen, så længe et sådant samliv finder sted, og her sker der så det, at man fra justitsministeriets side foranlediger, at politiet optager rapport, afhører de pågældende, og hvis forholdet er det, at den pågældende mand bor der fast, er flyttet ind med møbler osv.; ja, så lader man underholdspligten suspendere; det er i og for sig også kun naturligt, at en sådan regel er gældende. Det kan ikke være rimeligt, at såkaldt papirløse ægteskaber skal stilles bedre end de egentlige ægteskaber, og derfor må veletablerede samlivsforhold have visse konsekvenser både med hensyn til underholdsforpligtelse over for en tidligere ægtefælle og med hensyn til boligsikringen; det er måske netop af hensyn til dette, at man ikke indgår et nyt ægteskab, som i virkeligheden reelt foreligger.

Jeg tror i virkeligheden, at alle reelt kan være enige herom, men man bør dog naturligvis ikke fra dag til dag skærpe den kurs, som man hidtil har fulgt; jeg tænker herved særlig på den strafferetlige side af sagen, og jeg tænker altså også på de bemærkninger, som er faldet om problemet med de undersøgelser, som politiet skal foretage; det skal naturligvis under ingen omstændigheder gå så vidt, som det har været nævnt.

Må jeg endelig sige, at spørgsmålet om de enlige mødre eller de fraskilte kun er en enkelt lille side af hele spørgsmålet om misbrug af boligsikringen. Jeg tror, vi alle kan være enige om, at misbrug af boligsikringen bør imødegås af kommunerne, og at det kun er en naturlig opgave for dem at tage disse problemer op.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale regeringens lovforslag.

Else-Merete Ross: Som allerede nævnt ved første behandling kan det radikale venstre anbefale det lovforslag, der går ud på, at staten kun refunderer kommunerne halvdelen af boligsikringsydelseerne i modsætning til tidligere to tredjedele; det sker som led i den nye byrdefordeling mellem staten og kommunerne.

Loven får dog først virkning for de udgifter, som kommunerne afholder efter den 31. marts 1972. Vi har i boligudvalget fået materiale, der viste, at kommunerne tog meget

forskelligt på tilbagebetaling af for stor udbetalt boligsikring i forhold til modtagerens indtægt og husstandsstørrelse, hvis denne ændrede sig i årets løb. Jeg går ud fra, at kommunerne vil få mere ensartede og nøjere gennemførte regler, når de selv skal betale en større andel af boligsikringen.

Lovforslaget ændrer på ingen måde i de regler, som har virkning for boligtagerne. I finansåret 1970-1971 er det samlede beløb til boligsikring ca. 425 mill. kr., ca. 200 mill. kr. mere end ved ordningens indførelse i 1967-1968.

Boligsikringen står for mig som et meget vigtigt socialt gode, som jeg nødig ser udsat for kritik. Denne lov kan ligesom andre sociale love være genstand for misbrug. For ikke at bringe boligsikringsordningen i miskredit er det nødvendigt, at man på lokalt plan sørger for, at den gennemføres på en sådan måde, at den kun kommer de personer, den er beregnet på, til gode og med de beløb, som loven angiver.

Socialdemokratiet har fremsat forslag til ændring af lov om boligsikring; merudgiften efter socialdemokratiets forslag skønnes groft anslået at beløbe sig til ca. 100 mill. kr. ekstra årligt. Så vidt jeg har forstået var oprindelig én af begrundelserne for forslaget, at for mange ville falde ud af boligsikringsordningen på grund af lønstigninger. Ved den seneste ændring af boligsikringsloven, som blev gennemført for et år siden, blev denne tendens i ret vidt omfang imødegået ved, at der gennemførtes en forhøjelse af maksimumsprocenterne og en udfladning af boligsikringen til også at omfatte indkomster mellem 40.000 kr. og 50.000 kr.

Antallet af husstande med boligsikring er fra 1968 til 1970 steget med ca. 20.000 og var pr. 1. juli 1970 189.500. Udvalget har den 16. december 1970 fået en ajourføring af eksempler, der tidligere er givet på virkningerne af socialdemokratiets forslag. Heraf fremgår det, at det socialdemokratiske forslag, selv under forudsætning af, at huslejen er steget lige så meget som priserne i øvrigt, ville bevirke et fald i nettohuslejen i procent af den skattepligtige indtægt, dvs. at forslaget giver mere end dækning for de stedfundne prisstigninger, når forbrugerpristallet for april 1967 tages som udgangspunkt. At dette også ville være tilfældet, såfremt man ikke indregnede den foreslåede forhø-